

Валяшко

Микола Овксентійович

(1871-1955)

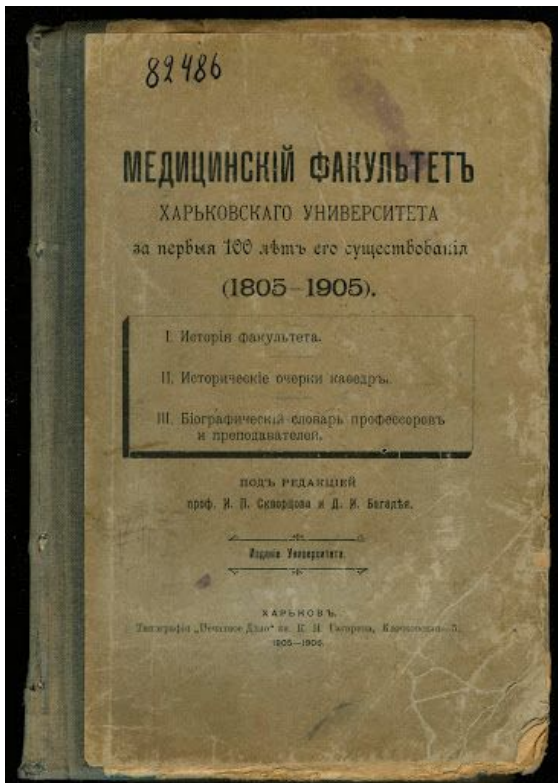
хімік-органік, фармацевт, професор Харківського університету

*Виставка присвячена науковій діяльності професора Валяшко М.О.
у Харківському університеті (1889-1919)*

Професор Микола Овксентійович Валяшко широко відомий не тільки завдяки своїм науковим дослідженням у сфері фітохімії, судової хімії та спектрографії, але й як організатор процесу становлення вітчизняної системи фармацевтичної освіти, ставши її фундатором в Україні.

До 150-річчя від дня народження М.О. Валяшка ЦНБ підготувала виставку, на який експонуються книги та статті вченого під час роботи у Харківському університеті.

раля 1903 года.

Валыко, Николай Алексеевич, сын провизора, родился в г. Купянекъ Харьковской губ. Первоначальное образование онъ получилъ въ Бѣлгородской классической гимназiи, изъ которой вышелъ въ 1886 г. и поступилъ въ аптеку ученикомъ. Ученикомъ и аптекарскимъ помощникомъ В. работалъ въ Харьковскихъ аптекахъ. Въ 1889 г. онъ выдержалъ при Харьковскомъ университетѣ экзаменъ на аптекарскаго помощника съ отличіемъ, а въ 1895 г. съ отличіемъ же экзаменъ на провизора и поступилъ въ фармацевтическую лабораторію лаборантомъ. Желая подготовиться къ научной дѣятельности, В. выдержалъ въ 1899 г. экзаменъ на магистра фармаціи, работалъ, кромѣ фармацевтической лабораторiи, въ 1899/1900 уч. г. въ лабораторiи органической химiи у профессора Лагермарка, затѣмъ, командированный университетомъ за границу, въ 1900/1 уч. г., въ Марбургскомъ химико-фармацевтическомъ институтѣ у профессора E. Schmidt'a. Пополнивъ, между прочимъ, путемъ самообразованія недостатокъ среднего образованія, В. выдержалъ въ 1902 г. экзаменъ на свидѣтельство зрѣлости въ Бѣлгородской гимназiи и поступилъ постороннимъ слушателемъ на третій курсъ естественно-историческаго отдѣленія физико-математическаго факультета. 23 мая 1903 г. онъ защитилъ диссертацию на степень магистра фармаціи, а въ 1904 г. подвергался экзамену въ государственной комиссiи по отдѣлу химiи и удостоенъ диплома первой степени.

Научныя работы:

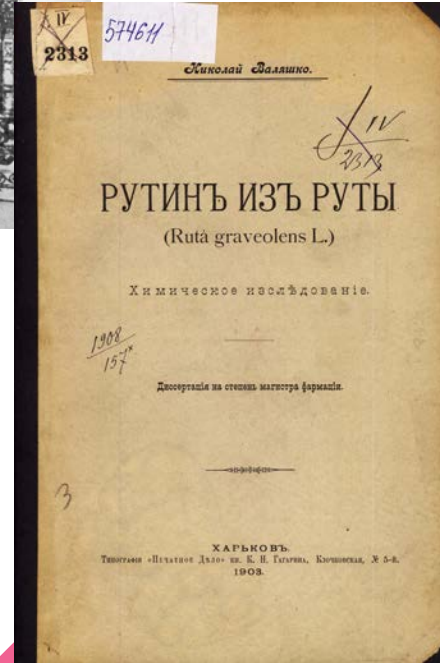
- 1) Объ адонидинѣ. Фармацевт. Вѣсти. 1900 г.
- 2) Къ вопросу о строенiи флавононъ. Труды Харьков. Физико-Химич. Общества за 1902 г.
- 3) Рутинъ изъ руты, химич. изслѣдованіе. Диссертация. Вып. XII Прилож. къ Труд. Физ.-Хим. Общ. при Харьк. ун-в. 1903 г.
Ueber das Rutin der Gartenraute. Arch d. Pharm. 1904 г.
- 4) О гваквоидѣ Робининѣ. Журн. Русск. Ф.-Х. Общ. 1904 г.
Ueber das Robinin. Arch. d. Pharm. 1904 г.
- 5) Рефераты и небольшія замѣтки по фармаціи и фармацевтической химiи въ Фарм. Вѣсти. за 1889, 1900, 1901, 1902 и 1903 г.
- 6) Ernst Schmidt. Биограф. очеркъ. Фарм. Вѣсти.

Медицинский факультет Харьковского университета за первые сто лет его существования (1805-1905)

Основні дати життя і діяльності

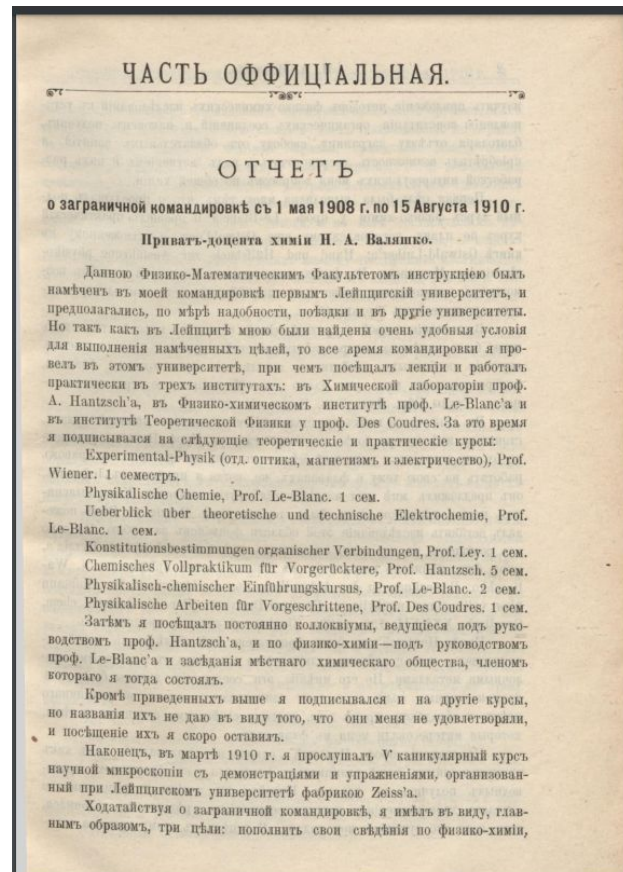
- М.О. Валяшко народився 20 березня 1871 року в місті Куп'янськ (Харківська область) у родині провізора.
- З 1882 по 1886 рік навчався у белгородської гімназії.
- З 1886 р. - учень в аптеці Сартіссона в Харкові.
- У 1889 р. склав екзамен на звання помічника аптекаря і вступив на службу до аптеки І. Лапіна, на той час найбільшу у Харкові.
- У 1893 р. переходить на службу до університетської аптеки і навчається на фармацевтичних курсах медичного факультету.
- У 1895 р. успішно складає університетські іспити на звання провізора і отримує посаду лаборанта фармацевтичної лабораторії Харківського університету.
- У 1899 р. складає іспити на ступінь магістра фармації.
- У 1903 році захистив у Харківському університеті дисертацію на здобуття ступінь магістра.
- У 1902 р. вступив на третій курс природничого відділення фізико-математичного факультету Харківського університету, який закінчив у 1904 р., отримавши диплом I ступеня.
- З 1905 р. - приват доцент кафедри фармації Харківського університету.

- У 1906 р. витримавши іспит на ступінь магістра хімії.
- У 1907 р. був затверджений приват-доцентом на кафедрі хімії.
- У 1906-1908 рр. читає лекції з органічної хімії, дослідження лікарсько-дарських речовин і стереохімії.
- У 1908 р. для підготовки до професорського звання М. О. Валяшко був відряджений на два роки за кордон. Брав участь як член у Сьомому Міжнародному Конгресі з прикладної хімії в Лондоні, у 1909 р. відвідав міжнародну виставку в Брюсселі у 1910 р., вступив до німецького (1908 р.) та англійського (1910 р.) хімічних товариств.
- У 1909 році його було обрано професором кафедри фармації і фармакогнозії медичного факультету Харківського університету, а у 1910 р. у відкритому Жіночому інституті - професором аналітичної хімії з дорученням організувати лабораторію.

Валяшко Н.А. Отчет о заграничной командировке с 1 мая 1908 г. по 15 августа 1910 г. приват-доцента химии Н.А. Валяшко // Записки Императорского Харьковского университета. 1912 г. Книга 1-я. – Харьков, 1912. – С. 1–8.

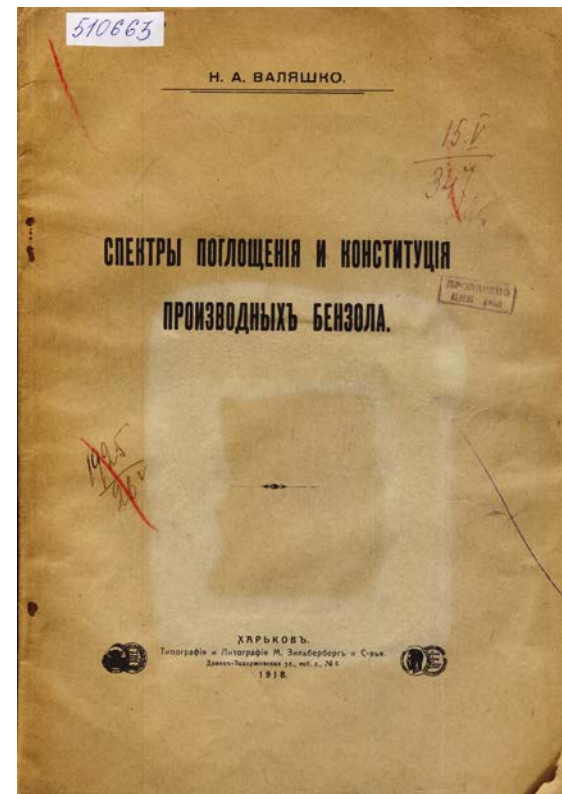
<http://escriptorium.univer.kharkov.ua/handle/1237075002/8977>

- Повернувшись із-за кордону, М.О. Валяшко організував у фармацевтичній лабораторії Харківського університету спектроскопічні дослідження органічних сполук в ультрафіолеті, чим одразу ж привернув увагу наукової громадськості. Він почав успішно застосовувати цей метод і в подальшому став визнаним авторитетом у даній галузі досліджень не лише в країні, а й за кордоном, мав багато учнів і послідовників.

Наукові експерименти, організовані М.О. Валяшком, докорінно змінили всю постановку науково-дослідної роботи фармацевтичної лабораторії Харківського університету, вивели її на якісно новий рівень.

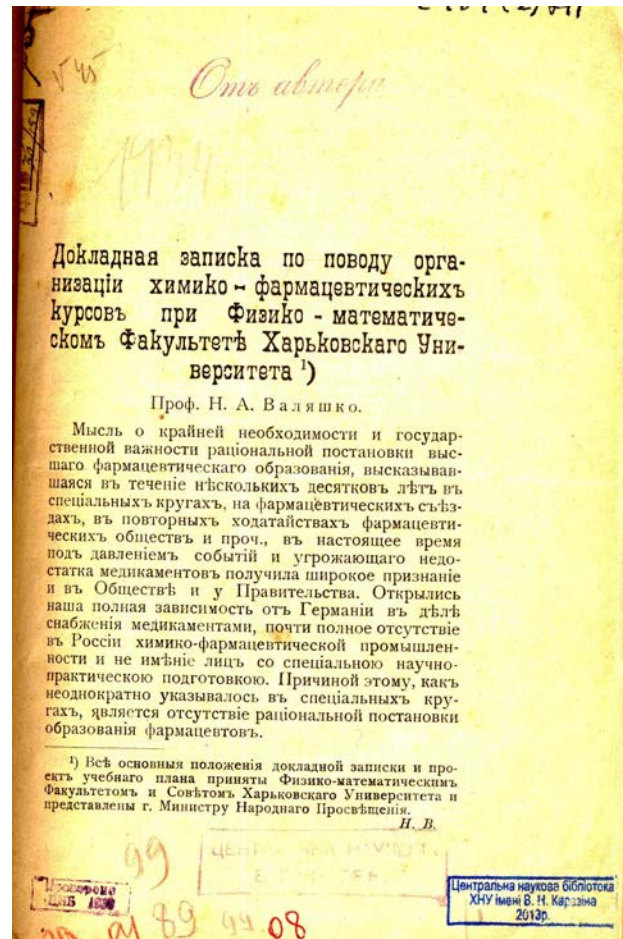
- З 1910 р. по 1922 р. Микола Овксентійович працював також професором аналітичної хімії при медичному інституті.
- 22 березня 1919 р. за клопотанням фізико-математичного факультету Валяшко був затверджений радою Харківського університету в ступені магістра хімії за вчені праці без захисту дисертації, а 22 вересня того ж року захистив дисертацію «Спектри поглинання та конституція похідних бензолу» та був удостоєний фізико-математичним факультетом Харківського університету ступеня доктора хімії.

Значний внесок Микола Овксентійович зробив для вдосконалення системи фармацевтичної освіти та створення Харківського фармацевтичного інституту.

За створення фармацевтичного інституту М. О. Валяшко висловлювався ще у 1915 р.:

«Для того, чтобы действительно подготовить химико-фармацевтов к научно-практической деятельности необходимо создать особый Фармацевтический Институт, в котором все эти специальные предметы и проходились бы по соответствующему плану и программам. Без этого и при распределении слушателей по разным лабораториями создать целостную специальное образование сложно, поскольку склонность к фармацевтической специальности для них всегда будет второстепенным»».

- У 1919 році, після захисту дисертації на ступінь доктора хімії, рада Харківського технологічного інституту обирає М.О. Валяшка професором кафедри органічної хімії, керівником якої він залишався всі наступні роки.
- До 1920 року М.О. Валяшко продовжував працювати на посаді завідувача кафедри фармації та фармакогнозії медичного факультету Харківського університету. На початку 1920 року медичний факультет Харківського університету було об'єднано з Жіночим медичним інститутом і перетворено на Медакадемію, а з 1921 року – на медичний інститут, де М.О. Валяшко працював як професор аналітичної хімії, фармації та фармакогнозії.
- У 1922 році кафедру фармації та фармакогнозії було закрито у зв'язку із складанням у Харкові першого в Україні фармацевтичного інституту, фундатором і першим ректором якого став Микола Овксентійович Валяшко

Служение Отечеству и долгу : очерки о жизни и деятельности ректоров харьк. вузов (1805–2004) / под общ. ред. В.И.Астаховой и Е.В.Астаховой ; Нар.укр.акад. – Х. : НУА : Золотые страницы, 2004. – 747 с. – (Образование. Интеллигентность. Культура).

Роботи М.О. Валяшко з автографами

Изь фармацевтической лабораторіи Харьковского Университета.

О составных частях плодов колючей крушины (Rhamnus cathartica L.).

Н. Валяшко и Н. Красовскаго.

Первыя изслѣдованія плодовъ колючей крушины, извѣстныхъ у насъ большіе подъ народнымъ названіемъ—жѣстерь, относятся къ 1830 г. и были произведены Фогелемъ и Гюберомъ (Hubert) ¹⁾. Гюберъ получилъ изъ сока плодовъ: камедистое вещество, укусу и яблочную кислоту, небольшія количества сахара, зеленое красящее вещество, переходящее въ красное подъ вліяніемъ кислотъ, и катартигъ, сходный съ катартиномъ изъ листьевъ сены. Последнему онъ приписывалъ слабительное дѣйствіе плодовъ колючей крушины.

Въ 1841 г. Флери ²⁾ выдѣлялъ изъ не совсѣмъ зрѣлыхъ плодовъ колючей крушины желтое кристаллическое вещество, нерастворимое въ водѣ, которое онъ назвалъ рамниномъ. Изъ незрѣлыхъ плодовъ также получили рамнигъ Бинсангеръ ³⁾ и Вилклеръ ⁴⁾. По ихъ даннымъ рамнигъ не находится въ зрѣлыхъ плодахъ и, наоборотъ, только въ зрѣлыхъ плодахъ колючей крушины содержится катартигъ, который они считали не сходнымъ съ катартиномъ изъ сены. По Бинсангеру должно различать рамнокатартигъ и сена-катартигъ.

Рамнигъ Флери былъ полученъ изъ плодовъ колючей крушины въ 1866 г. еще Лефоромъ (Lefort) ⁵⁾ выдѣленъ имъ и изъ плодовъ Ни катартигъ, ни рамнигъ.

Въ 1853 году Бухнеръ ⁶⁾ лючей крушины новое вещество Rb. frangulae и назвалъ онсантинъ изъ Rb. frangulae

¹⁾ Journ. Chem. med. 6, 193 (1830).
²⁾ Journ. fr. Chem. 26, 226 (1841).
³⁾ Jahr. 1849, 488.
⁴⁾ Jahr. 1849, 488; 1852, 679.
⁵⁾ C. R. 63, 840 (1866).
⁶⁾ Lieb. Ann. 87, 218 (1853).

274918

Оригинальнъ списокъ изъ журнала
"Фармацевтической Вѣстникъ" 1900 г.

*Процессу Ивану Павловичу Осипову
отъ Валяшко*

ОБЪ АДОНДИНЪ.

Предварительное сообщеніе.

Н. А. Валяшко.

Несмотря на громадное значеніе травы горчичника (Adonis vernalis), которое она приобрѣла въ последнее время въ медицинѣ при лѣченіи водянки и вообще болѣзней сердца, до сихъ поръ нѣтъ болѣе или менѣе подробнаго изслѣдованія ея дѣйствующаго начала. Дѣйствующее вещество впервые было выдѣлено Гюнтромъ въ 1880 г. Нѣсколько позже появились болѣе подробная работа Cervello. Ему удалось выдѣлить дѣйствующее начало, которое онъ назвалъ адондиномъ, извлеченіемъ травы 50% спиртомъ, послѣ соотвѣтствующаго очищенія вытяжки, адондинъ осаждался въ видѣ трудно растворимаго въ водѣ дубильнаго соединенія. Последнее разлагалось окисью цинка и извлекалось спиртомъ, спиртное извлеченіе осаждалось спиртомъ, и энтеро-алкогольная жидкость при выпариваніи оставляла чистый адондинъ. Загль Cervello описываетъ его физическія свойства и способность распалдаться подъ вліяніемъ кислотъ на сахаръ, редуцирующій Фелингову жидкость, и вещество, растворимое въ азѣркѣ, на основаніи чего и причисляетъ его къ глюкозидамъ. Въ 1885 г. Jehan Moorlaghe опредѣляетъ эмпирической составъ адондина: С—42,6, Н—7,5. Въ 1888 году проф. Подшошскимъ было сдѣлано предварительное сообщеніе объ адондинѣ, въ которомъ онъ указываетъ, что всѣ изслѣдованія съ другимъ растительнымъ веществомъ, называемъ пикро-адондиномъ, но его не появилось. Если прибавить сюда ренія адондина, описаніе проф. Драшнъ знанія о его химическомъ характерѣ видовъ Adonis Cervello, Kromer's, лени его глюкозиднаго характера и адондина разныхъ авторовъ часто не совпадаютъ.

Истинныхъ знаній о химической природѣ ртеноваго вещества, я предпринялъ его такъ онъ быть выдѣленъ, — вещество

НАУКОВА
ОТКА

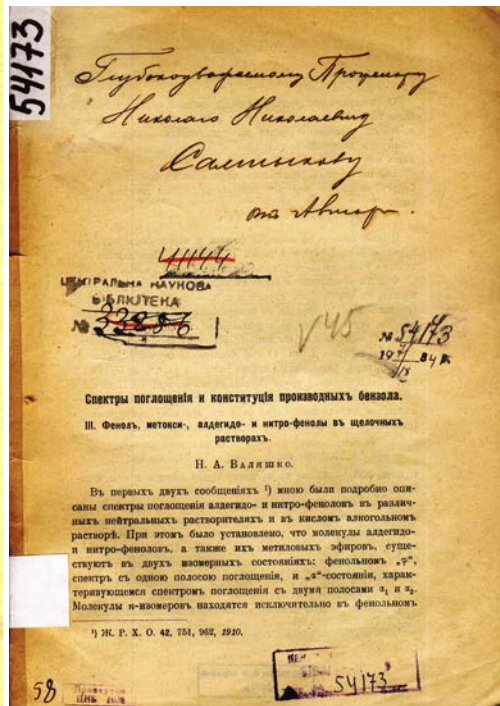
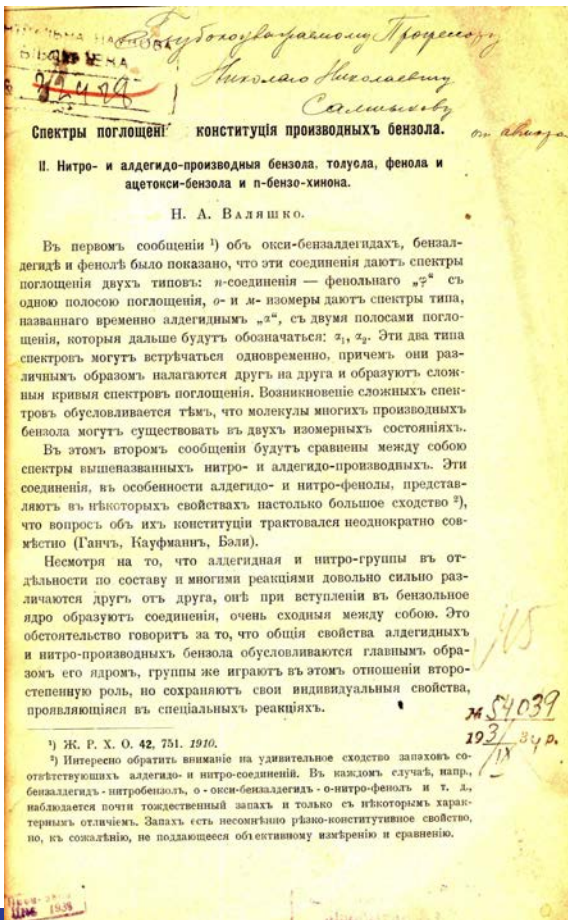
ВСТАНОВИТИ КОМП'ЮТЕРНИЙ
ЗОН ПРАВОМЪ ВЪ ЧАСИ
ВСТР.

Автографи присвячені Івану Павловичу Осипову (1855-1918), хіміку, професору Харківського університету.

*Процессу Ивану Павловичу
Осипову
отъ Валяшко*

Валяшко Н. А. Спектры поглощения и структуры производных бензола.

Автографи присвячені Миколі Миколайовичу Салтикову (1872-1961) математику і механіку, професору Харківського університету.

58456

СЕРИЯ ТЕКА
№ 27-215
19785

1933
24543

ЦЕНЗ ХМУ ім. В.Н. Каразіна
2010 р.

*Многочастиному
Штану Паблабору
Осесістоу
он атмасові*

Изъ фармацевтической лаборатории Харьковского Университета.
Спектры поглощения и конституция производных бензола.

V. Дигалдегидо- динитро- и алдегидо-нитро-бензола.
Н. А. Валишко и М. В. Болтиной.

Въ предыдущихъ сообщенияхъ ¹⁾ однимъ изъ насъ было показано, что бензольное кольцо у довольно многихъ уже исследованныхъ его производныхъ существуетъ въ двухъ изомерныхъ состояніяхъ „а“ и „б“.

Преимущество фенольное состояние „а“ имѣютъ тѣ соединения, которыя содержатъ, такъ называемыя, аузоксиронныя группы: CN_2 , OH , OCH_2 , NH_2 , въ непосредственной связи съ углеродными атомами бензольнаго кольца ²⁾. Это состояние бензольнаго кольца характеризуется спектромъ съ одною болѣе или менѣе широкою и глубокою полосою съ максимумомъ поглощенія между $\frac{1}{\lambda}$. 3200—3800.

Въ тѣхъ же случаяхъ, когда ненасыщенный атомъ или группа связаны съ бензольнымъ кольцомъ посредствомъ какаго-либо другого атома, напримѣръ, въ группахъ — $\text{C} \begin{matrix} \diagup \text{O} \\ \diagdown \text{N} \end{matrix} \begin{matrix} \diagdown \text{O} \\ \diagup \text{N} \end{matrix}$ и др. ³⁾,

¹⁾ Н. Валишко. Ж. Р. Х. О., 42, 751, 962 (1910).
²⁾ Н. Валишко и Г. Дружининъ. Ж. Р. Х. О., 45, 2039 (1913).
³⁾ Эти группы называются по предложенію Witt'a (Ber., 9, 523 (1876)) хромоформами; Kaufmann (Die Valenzlehre, стр. 500), въ последнее время называетъ ихъ также антиаузоксиронами, что хорошо выражаетъ ихъ изготворную противоположность съ аузоксиронными группами.
химич. общ. XLV, 9.

Изъ Фармацевтической Лабораторіи Харьковского Университета.
Спектры поглощенія и конституція производныхъ бензола.
IV. Двухъядерныя соединения — деформалитъ, деформалитовъ эфиръ и деформалитатъ.
Н. А. Валишко и Г. М. Дружининъ.

При исследованіи спектровъ поглощенія одноядерныхъ производныхъ бензола было найдено однимъ изъ насъ ¹⁾, что бензольное кольцо можетъ существовать въ двухъ изомерныхъ состояніяхъ „а“ и „б“, находясь въ вѣковатъ молекулы вѣковатъ производныхъ бензола даютъ изомерическую смесь. Представлялось не безъинтереснымъ исследовать съ той же точкой зрѣнія и двухъядерныя бензольныя производныя, въ которыхъ оба ядра связаны многозвѣзельными атомами, и сравнить ихъ съ соответствующими одноядерными соединениями.

Первымъ соединеніемъ этого типа нами были исследованы деформалитъ и его амидо- и нитро- и ацило- производныя и предложено. Когда наша работа уже была начата, Пирнсъ (Purtis) и Мак-Кельандъ (Mc-Kelend) ²⁾ опубликовали свое исследование „о спектрахъ поглощенія изомерныхъ веществъ, содержащихъ два бензольныхъ ядра“, проведенное съ цілкомъ гнати, несколько дважидия двухъ ядеръ вѣковатъ другъ въ другъ и какъ эти дважидия вѣковатъ въ зависимости отъ природы смежной ихъ группы.

При обсужденіи результатовъ своего исследования Пирнсъ и Мак-Кельандъ высказываютъ возможные измѣненія въ спектрахъ поглощенія при введеніи второго бензольнаго ядра, принимая ихъ за пары осималій, учитывая вѣковатъ расхожденія колебл на ихъ вѣковатъ, а также и вѣковатъ третьяго центра вѣковатъ, если онъ вѣковатъ въ смежной ядра (ядръ, CO, N). По отношенію къ исследованію нами веществъ они находятъ у деформалитата въ противоположность деформалу, у котораго, благодаря близости двухъ ядеръ, вѣковатъ совершенно уничтоженъ, достаточно свободно для вѣковатъ и хромо развитыя

¹⁾ Н. Валишко. Ж. Р. Х. О., 42, 751, 962, 2936, 48, 139, 2922.
²⁾ Journ. Chem. Soc., 104, 1314, 2912.

Спектры поглощенія производныхъ бензола. Поглощенія производныхъ бензола обусловлены ядромъ. У деформалитата же вѣковатъ N-атомъ сильно развитъ. Хотя вѣковатъ на шат-центрику вещества, но и этотъ вопросъ исследованія с Пирнса и Мак-Кельандъ представителъ двухъядерныхъ соединений и результаты обсуждаются съ болѣе общей точки зрѣнія, принимая ядра за центры осималій. Наше исследование — съ меньшимъ числомъ, но каждое вещество исследовалось детально и при обсужденіи результатовъ учитывались тѣ измѣненія, какия испытываютъ бензольныя кольца.

Для достиженія послѣдней ціли работа наша включаетъ также исследование спектровъ поглощенія и осималій соединений: амидина, его нитро- и ацило- производныхъ, и фенола, и вѣковатъ, еще не разработанныхъ съ нашей точки зрѣнія. Описание вѣковатыхъ болѣе простыхъ соединений предшествоуетъ обыкновенно описанію двухъядерныхъ производныхъ.

Исследование спектровъ поглощенія производныхъ по способу, описанному въ первомъ сообщеніи ¹⁾, но для фотографированія спектровъ служилъ большой кварцевый спектрографъ А. Халлера (Haller) въ Лондонѣ, установленной въ Фармацевтической Лабораторіи Харьковского Университета. Препаративныя пластинки были „хромъ“ и отчасти хромо-кварцъ ²⁾ фабрики „Ара“.

Вещества, подвергавшіяся исследованію, были получены отъ Кальбуса въ Берлинѣ и по мѣрѣ надобности были сѣвѣ перекристаллизованы или перегонаны. Только дигвалитъ былъ перегонанъ нами самимъ по способу Веллеса (Wells) ³⁾ поглощенію вѣковатыхъ вѣковатыхъ съ увеличеніемъ шаг-длины и

¹⁾ Ж. Р. Х. О., 42, 751, 962.
²⁾ См. 2897, II, 548.

321049

*Глубокоуважаемому
Людвігу Оттовичу
Струве
он Шарманъ*

Автограф присвячено Струве Людвігу Оттовичу (1858-1920), астроному, профессору Харківського університету.

978740

Глубокоуважаемому профессору
Владимиру Митрофановичу
Арнольди
в Харькове

О глюкозидъ робинниѣ.

Н. А. Валяшко.

Центральная Научная
Библиотека при ХДУ
978740

Робинниѣ былъ выдѣленъ изъ цвѣтовъ бѣлой акации, *Robinia pseudacacia* L., и исследованъ Цейглеромъ и Дронке въ 1861 г.¹⁾

Для приготовления робиннина Цейглеръ и Дронке готовили водные отвары изъ свѣжихъ цвѣтовъ, сушили ихъ до густоты сиропа и извлекали горячимъ алкоголемъ. Послѣ отгонки алкоголя оставался экстрактъ, который при стоянн превращался въ кристаллическую кашку. Эти кристаллы отдѣлялись отъ маточнаго щелока отжиманіемъ и промываніемъ холоднымъ алкоголемъ, растворялись въ кипящей водѣ и обрабатывались средней уксусно-свинцовой солью для удаленія загрязненій. Послѣ удаленія избытка свинца сѣродородомъ и при охлажденн жидкости робиннина выдѣлялся въ кристаллахъ, которые еще очищались перекристаллизацией изъ воды.

При сравнительномъ исследованн полученнаго такимъ образомъ робиннина съ кверцетриномъ Цейглеръ и Дронке нашли, что при расщепленн робиннина кислотами получается кверцетинъ, тождественный съ кверцетиномъ изъ кверцетрина, но сами глюкозиды резко различаются между собою какъ количествомъ, такъ и видомъ связаннаго съ кверцетиномъ сахара, а также и другими свойствами.

Въ слѣдующей своей работѣ о рутинѣ Цейглеръ и Дронке²⁾, указывали на сходство съ нимъ робиннина во многихъ физическихъ свойствахъ и на различіе въ химическихъ. По ихъ мнѣнію, всѣ три глюкозида находятся другъ къ другу въ простомъ отношенн, представляя соединенне одного и того же кверцетина съ различными углеводами.

¹⁾ Lieb. Ann. Suppl. 1, 257.

²⁾ Lieb. Ann. 123, 145, 2862.

1

Центральная Научная Библиотека
ХДУ имени В. Н. Каразина
2011р.

Автограф посвячено Арнольдѣ
Владимиру Митрофановичу (1871-1924)
ботанику, профессору Харківського
університету

51287

ЦЕНТРАЛЬНА НАУКОВА

БІБЛІОТЕКА

№

20406

28025

51287

Отъ автогра.

О „научныхъ работахъ“ г. П. Чейшвили *).

Разсмотрѣнн подлежатъ четыре работы г. Чейшвили:

1) „Etude sur la réduction des solutions sulfuriques de permanganate de potassium en présence de substances catalysantes“.

Работа была предпринята по предложенн проф. Л. Дюарка въ Женевѣ и сдѣлана въ его же лабораторн при содѣйствн при.-доц. Т. Варискаго¹⁾. Г. Чейшвили получилъ за нее степень доктора физическихъ наукъ Университета въ Греноблѣ.

Представляетъ собою небольшую работу типа заграничныхъ диссертаций. Послѣ краткаго введенн, около 6 стр., слѣдуетъ описанне опытовъ, раздѣленное на двѣ главы.

Гл. I. Вліяніе минеральныхъ солей на восстановленне раствора $KMnO_4$ въ присутствн сѣрной кислоты: 1^о—двухвалентныхъ металловъ, 2^о— трехвалентныхъ металловъ, и 3^о—солей металловъ группы рѣдкихъ земель.

Гл. II. Каталитическое вліяніе твердыхъ веществъ: 1^о—при фильтрованн, 2^о—при прямомъ соприкосновенн, 3^о—опыты съ MnO_2 , и 4^о—дѣйствіе PbO_2 и H_2O .

Наконецъ, въ концѣ даны общіе выводы. Занимаетъ всего около 54 стр.

Экспериментальный матеріалъ французской диссертации, дополненный нѣкоторыми новыми данными и уже въ самостоятельной работкѣ, послужилъ г. Чейшвили для написанн слѣдующихъ трехъ статей.

2) „Изученне восстановлениости растворовъ марганцово-кислаго калия въ присутствн сѣрной кислоты и сѣрнокислыхъ солей“. Харь-

* Печатанный разборъ представляетъ матеріалъ, послужившій мнѣ для отпнн при сужденн о достоинствахъ научныхъ работъ и научной подготовленности г. Чейшвили по вопросу о доущенн его къ чтенню пробныхъ лекцій для полученн званія преподавателя по кафедрѣ фармаціи.

Отпннъ былъ доложенъ мною Меднцнскому Факультету 20 февраля 1912 г.

¹⁾ Напечатана подъ фамиліей Чейшвили и Варискаго въ Journ. de chimie physique 6, 567—576.

ЦНБ ХНУ ім. В.Н. Каразіна
2010 р.

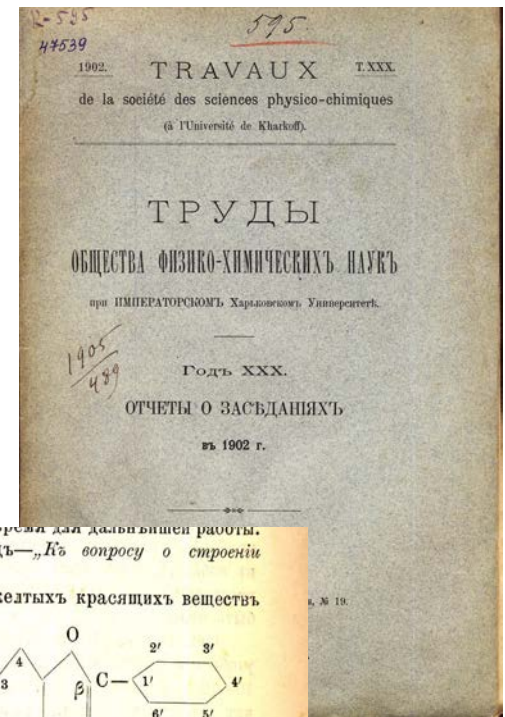
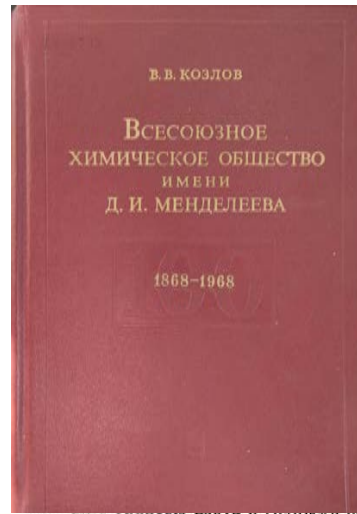
Микола Овксентійович працював у різних наукових товариствах при Харківському університеті:

-фармацевтичного (з 1895 р. був членом, з 1898 р. по 1900 р. – секретарем);

-медичного (з 1898 р.);

-фізико-хімічних наук (з 1898 р., секретарем з 1903 р., товаришем голови з 1925 р., головою з 1930 р., до реорганізації товариства в 1934 р. у відділі Менделєєвського товариства).

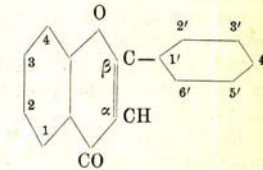
Одним із найактивніших членів товариства був голова Харківського відділення Всесоюзного хімічного товариства імені Д.І. Менделєєва професор М.О. Валяшко, який був його членом з 4 лютого 1898 року. Микола Овксентійович виконував обов'язки секретаря товариства. Перша доповідь була прочитана на засіданні товариства 20 листопада 1902 року "К вопросу о строении флавонов". З цього часу Валяшко часто виступав з доповідями про зв'язок будови різних органічних сполук зі спектрами поглинання.

IV.—Н. А. Валяшко сдѣлалъ докладъ—„Къ вопросу о строении флавонов“.

Большинство полученныхъ изъ растений желтыхъ красящихъ веществъ принадлежитъ къ производнымъ β -фенилъбензо- γ -пирона, названнаго по предложению Kostaneck'аго и Tambor'a флавономъ. Строение веществъ этой группы установлено, главнымъ образомъ, аналитическими работами Herzig'a, Kostaneck'аго и Perkin'a и синтетическими Kostaneck'аго.

Благодаря синтезамъ Kostaneck'аго, приготовившаго съ учениками большое число производныхъ флавона, сомнѣнія въ правильности выведенной формулы быть не можетъ, однако цѣлый рядъ ихъ свойствъ остается необъяснимымъ ею. Такъ, данная формула не объясняетъ способности веществъ этой группы образовывать солеобразныя соединенія съ металлами и кислотами, при чемъ кислотный характеръ ихъ проявляется въ такой степени, что нѣкоторыя изъ нихъ (кверцетинъ) способны разлагать даже азотнокаліевую соль, а также и того, какимъ образомъ одноатомный металлъ калий можетъ давать солеобразныя соединенія

Інтернет-посилання

Список наукових праць Валяшко Миколи Овксентійовича

http://library.kpi.kharkov.ua/ru/school_chemistry_ValyashkoMO_list_him

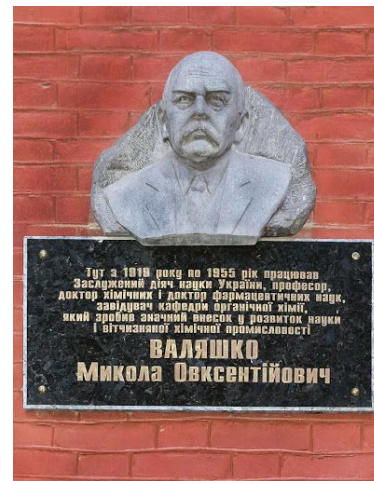
Микола Овксентійович Валяшко. Сторінками біографії:
(до 140-річчя з дня народження)

<https://nuph.edu.ua/valyashko-nikolajj-avksentevich/>

Фесенко В.Ю. Між хімією та фармацією: життєвий шлях
Миколи Валяшка

<http://91.234.42.22/bitstream/123456789/16118/1/1692-3415-1-SM.pdf>

Жінка, наука та родина. «Перші леді» Національного
фармацевтичного університету <https://academia.in.ua/>

Дошку на честь **М. О. Валяшко** встановлено за адресою Пушкінська вулиця, 53 на будівлі Харківського національного фармацевтичного університету

http://mevorydoskikharkov.blogspot.com/2015/12/blog-post_23.html

eScriptorium

eScriptorium - архів рідкісних видань і рукописів для науки та освіти.

Запрошуємо до електронного архіву eScriptorium!
<http://escriptorium.univer.kharkov.ua/?locale=uk>